

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 211/2026-7

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Roberta Šorla a sudcov Ivana Fiačana (sudca spravodajca) a Martina Vernarského v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa [REDAKOVANÉ], proti postupu Okresného súdu Trenčín v konaní vedenom pod sp. zn. NM-2T/55/2013 takto

r o z h o d o l :

1. Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**
2. Žiadosti o ustanovenie právneho zástupcu **n e v y h o v u j e .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť, skutkový stav veci a argumentácia sťažovateľa

1. Sťažovateľ sa ústavnou sťažnosťou doručenou ústavnému súdu 21. januára 2026 bez právneho zástupcu domáha vyslovenia porušenia svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Trenčín (predtým Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom) v konaní vedenom pod sp. zn. NM-2T/55/2013 (ďalej len „napadnuté konanie“). Ďalej navrhuje, aby mu ústavný súd priznal primerané finančné zadosťučinenie 10 000 eur a súčasne požiadal o ustanovenie právneho zástupcu v konaní pred ústavným súdom.

2. Z obsahu ústavnej sťažnosti a jej príloh vyplýva, že od októbra 2012 je proti sťažovateľovi vedené trestné konanie, v ktorom nie je ani po 13 rokoch právoplatne rozhodnuté, po podaní obžaloby 11. apríla 2013 nebolo do roku 2019 vykonané žiadne hlavné pojednávanie a následne dochádzalo k opakovanému prerozdeľovaniu súdneho spisu, pričom Okresný súd Trenčín vyhlásil 24. apríla 2025 rozsudok č. k. NM-2T/55/2013-2472 a v čase podania ústavnej sťažnosti sa súdny

spis nachádza na odvolacom súde. Na podklade uvedeného odôvodnil zásah do svojich práv, ako aj nároky uplatnené v petite ústavnej sťažnosti.

II.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

3. Ústavný súd ústavnú sťažnosť sťažovateľa predbežne prerokoval na neverejnom zasadnutí senátu ústavného súdu podľa § 56 ods. 1 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“), pričom preskúmal, či ústavná sťažnosť sťažovateľa obsahuje zákonom ustanovené náležitosti a či nie sú dané dôvody na jej odmietnutie podľa § 56 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

4. Predmetom preskúmania v konaní o ústavnej sťažnosti sťažovateľa je opakované tvrdenie sťažovateľa o porušení jeho označených práv postupom okresného súdu v napadnutom konaní. Sťažovateľ svoju prvú ústavnú sťažnosť týkajúcu sa namietaného porušovania označených práv v napadnutom konaní doručil 5. novembra 2025, o ktorej rozhodol ústavný súd uznesením č. k. I. ÚS 718/2025-13 zo 16. decembra 2025 (ďalej len „predchádzajúce uznesenie“) tak, že ju odmietol. Dôvodom bola skutočnosť, že okresný súd v čase podania ústavnej sťažnosti už rozhodol a vo veci koná krajský súd. Predchádzajúce uznesenie nadobudlo právoplatnosť 16. januára 2026.

5. Sťažovateľ následne po uplynutí piatich dní doručil aktuálne prerokúvanú ústavnú sťažnosť, v ktorej opakovane namieta porušenie identických práv v identickom konaní pred okresným súdom v princípe s tou istou argumentáciou. Neuvádza žiadne nové argumenty, z ktorých by vyplývalo, že okresný súd vo veci koná. Keďže ústavný súd už rozhodol o predchádzajúcej (prvej) sťažnosti sťažovateľa vo veci namietaného porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa ústavy a práva na prerokovanie veci v primeranej lehote podľa dohovoru v napadnutom konaní, je táto ústavná sťažnosť neprípustná.

6. Na základe uvedeného ústavný súd ústavnú sťažnosť sťažovateľa pri predbežnom prerokovaní odmietol pre prekážku veci rozhodnutej § 56 ods. 2 písm. d) v spojení s § 55 písm. a) zákona o ústavnom súde.

7. Vo vzťahu k žiadosti sťažovateľa o ustanovenie právneho zástupcu v konaní pred ústavným súdom odôvodnenej jeho jediným príjmom (peňažným príspevkom v sume 663 eur na opatrovanie fyzickej osoby s ťažkým zdravotným postihnutím, pozn.) je potrebné poukázať na právnu úpravu, podľa ktorej ústavný súd môže v zmysle § 37 ods. 1 zákona o ústavnom súde ustanoviť fyzickej osobe alebo právnickej osobe právneho zástupcu (t. j. advokáta), ak (1) taká osoba o to požiada, (2) odôvodňujú to jej majetkové pomery a (3) nejde o zrejme bezúspešné uplatňovanie nároku na ochranu ústavnosti. Tieto tri predpoklady na ustanovenie právneho zástupcu v konaní pred ústavným súdom musia byť splnené súčasne. Ak hoci len jeden z týchto predpokladov nie je splnený, nemožno právneho zástupcu v konaní pred ústavným súdom ustanoviť (m. m. III. ÚS 265/2014, III. ÚS 482/2025, I. ÚS 639/2025).

8. Vzhľadom na výsledok posúdenia ústavnej sťažnosti je evidentné, že šlo o zrejme bezúspešné uplatňovanie nároku na ochranu ústavnosti, teda v danom prípade neboli splnené podmienky

na ustanovenie právneho zástupcu v konaní pred ústavným súdom. Z tohto dôvodu ústavný súd tejto žiadosti sťažovateľa (podľa § 37 ods. 1 zákona o ústavnom súde) nevyhovel.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 31. marca 2026

Robert Šorl
predseda senátu